

Zrínyisek Erdély kincseinek nyomában tanulmányi kirándulás 7. osztályosoknak

**A Kecskeméti Belvárosi Zrínyi Ilona Általános Iskola 50 tanulója és 6 kísérőtanára
2018. május 2-6. között 5 napos tanulmányi kiránduláson vett részt Erdélyben.**

**Köszönjük az Emberi Erőforrás Minisztériumának, hogy 2.921.120 Ft-tal támogatta
a határtalanul programunkat!**

Pályázati azonosító szám: HAT-17-01-00423

1. nap

Korán reggel gyülekeztünk az iskola előtt. Bepakoltuk a busz aljába a bőröndöket és indulhatott a helyfoglalási verseny, egész jó helyre sikerült leülnünk a barátnőmmel. Mikor mindenki elfoglalta a helyét, tartottak egy gyors névsorolvasást. Mire elindultunk már mindenki fel volt dobódva, de fél óra múlva már alább hagyott a lelkesedésünk. A határon gyorsan átjutottunk, majd megálltunk egy benzinkútnál. Aradon a Szabadság-szobornál találkoztunk az idegenvezetőnkkel, itt megnéztük az emlékművet majd egy hosszú út következett, közben ebédeltünk is. Egyszer csak megpillantottuk Déva várát. Ott siklóval 8 fős csoportokban mentünk fel. Elég sokan féltek, hisz magasra és meredek részen vitt fel az üveg kabin. Én az az első turnusban utaztam fel, mikor felértünk, fotóztunk, mert nagyon szép volt a táj. Mikor mindenki felért, elindultunk a várba. Itt Vivien beszélt a balladákról, Kriza János gyűjtéséről és Arany Jánosról is. Szondi két apródját is meghallgattuk. Nagyon sütött a nap, mindenkinek melege lett. Hamarosan tovább indultunk egy árnyékos, kupola alakú helyre, ahol eljátszották csoporttársaink Déva várának legendáját, izgalmas volt, és megható. Ezután folytattuk sétánkat a vár bástyáihoz. Lefelé gyalog mentünk, kétfelé szakadt a csapat, egyik része egy meredekebb lépcsőn, a másik egy síkabb úton indult el. Én a meredeket választottam, szép helyeken mentünk, lent bevártuk a többieket, buszra szálltunk és folytattuk utunkat. Ezután megérkeztünk a mesebeli Vajdahunyad várába, hosszú hídon jutottunk be. Kaptunk munkafüzeteket, amelyekben képkereső feladatok voltak. Ezzel elindult a vár felfedezése. Miután külön csoportokban megkerestük a legismertebb látnivalókat, lejegyeztünk róla egy-egy jellegzetes információt is. Regina és Noémi elmesélték, hogyan élet a lovagok, milyen ruházatuk, fegyverzetük volt, milyen nevelésben részesültek, felidéztek hogyan zajlott egy lovagi torna. Nekem a lovagterem és a korabeli szobák tetszettek a legjobban. A szállásra érve megkaptuk a szobaszámainkat. Vacsora előtt röplabdáztunk és frizbiztunk. A vacsora leves, rántott hús sült krumplival és gyümölcsös sütemény volt. Vacsora után a csapat egyik része elment bevásárolni a következő napra, akik pedig a szálláson maradtak, tovább játszottak. Elmentünk fürödni, majd 10 órakor lámpaoltás volt.

2. nap

Reggeli után elindultunk Gyulafehérvárra, ahol a Károlykapun áthaladva rövid sétát tettünk az Érseki Székesegyházhoz, ahol megnéztük a Hunyadiak síremlékeit és az erdélyi fejedelmek szarkofágjait. Aznap ebédünket egy parkban fogyasztottuk el. Utána indultunk Segesvárra. Útközben Tamás bácsi mindenféle érdekességet osztott meg velünk. Számomra a berethalmi történet volt legérdekesebb. Azt mondta, ha Berethalmon egy házaspár el akart válni, akkor egy hétig bezárták őket a berethalmi templom zárkájába és ha az egy hét után még mindig meg akarták semmisíteni az esküjüket akkor nyugodtan megethették. Időközben megérkeztünk Segesvárra, ahol az Óratorony lábánál középkori városi életről tanultakat ismertette Zorka. Ezt követően feladatot kaptunk, amit a kis munkafüzetünkbe kellett megoldani a saját csapatunkkal együtt. Megtudtuk azt is, hogy minden tornyot más céhről neveztek el (szűcsök, szabók, mészárosok, kötélverők). A várbejárat 2. kapujának védelmére a Szabók tornyát a XIV. sz.-ban építették. A feladatok alapján fedeztük fel a várat. Eredeti helyszíneken sétálva próbáltuk elképzelni a történelemnek ezt az időszakát. A várkapu, az Óratorony, a szűk utcák a kis ablakok, a különböző stílusú régi épületek, Szarvasos-ház, Drakula-ház, Velencei-ház, a Kolostor templom, a különböző céhek által fenntartott tornyok mind elvarázsoltak bennünket. Petőfi Sándor szobrát is felfedeztük. Elsétáltunk a diáklépcsőhöz is. Nagyon különleges élmény volt számunkra ez a vár. Ezután elindultunk Fehéregyházára a Petőfi-múzeumhoz. A Petőfi-szobornál Marci és Dávid elszavalták az Egy gondolat bánt engem c. verset, majd következett a koszorúzás. Ezután átsétáltunk a Turul emlékműhöz, ahol tiszteletünk jeléül szintén koszorút helyeztünk el a forradalomban elesett honvédek előtt. Ezután a fiúk csatajelenetben idézték fel a 48-as eseményeket. A múzeumban a Petőfi kiállítást először a lányok, majd a fiúk nézték meg. De bármennyire is jó volt, indulni kellett, hiszen mindenkit nagyon érdekelt hol szállunk meg este. De nem is kellett ám csalódnunk. Sőt! Ahogy visszatekintek a kirándulásunkra nekem, a 2. nap esti szállásunk tetszett a legjobban. Mikor megérkeztünk Gyergyószentmiklósrára, először kiosztották a szobakulcsokat, aztán mentünk vacsorázni. Vacsora végeztével szabadfoglalkozás volt, aztán mosollyal az arcunkon hajthattuk álomra fejünket egy kimerítő, de élvezetes nap után.

3.nap

A reggelinél különböző finomságokból válogathattunk: felvágottak, zöldségek, rántotta, tea. Reggeli után gyülekeztünk a busznál, bepakolták a sofőrök a csomagokat és kb. 8:30-kor elindultunk a Békás-szoroshoz. Nagyjából 45-60 perc volt az utunk odáig. A buszon megtudhattunk néhány érdekességet a szorosról, mint a pl.: a hegymászókról akik felszerelés nélkül másztak fel a meredek hegyre. Mikor megérkeztünk mindenki felvette a láthatósági mellényt mivel, az út szélén gyalogoltunk és arra felé sok a kamion, autó. Sétánk során tettünk egy kis kitérőt az erdőbe, ahol megnéztünk a növényzetet és láttunk egy hidat is. Ezután utunkat a szorosban folytattuk. Megtapasztaltuk a meredek mészkősziklát, melyek óriásként

álltak az út mentén. Ilyen sziklákat Magyarországon nem lehet látni. Ezek a sziklák kb. 30-40m-esek is lehetnek. Libasorban haladtunk az út szélén. Kétoldalt a meredek sziklafalak monumentális hatást árasztottak. Ákos és Noel ismertették a szurdokvölgy keletkezését. Csodálatos élmény volt ez a túra. A Gyilkos-tóhoz busszal indultunk vissza. Zolitol meghallgattuk Fazekas Eszter, a daliás fiú és a zsvány legendáját. Dávid pedig elmondta, hogy az 1800-as években egy földcsuszamlás a környékbeli patakok útját elzárta és feltöltődött ez a terület, az eltört fatörzsek konzerválódtak. Ha a tó feltöltődése folytatódik, akkor 2080-ra eltűnhet a tó. A Gyilkos-tó körbesétálása közben ezt az érdekes tájat csodálhattunk meg. Vízből kiálló farönköket lehetett látni, amelyet eddig még sose láttunk. Kb. egy óra volt mire körbeértünk, de megérte mivel nagyon szép volt ez a táj is. Ebédünket, a spagettit a gyergyószentmiklósi szállásunkon fogyasztottuk el. Ebéd után mentünk Korondra ahol kaptunk másfél óra szabad programot, ahol mindenki kedvére vásárolhatott. Sokan vettek kerámia edényeket a szüleiknek és még plüssöket is. Este a geryeszegi szálláson diós kürtös kaláccsal vártak minket, a vacsora csontleves és rántott hús rizzsel volt.

4. nap

Reggeli után elindultunk Marosvásárhelyre, ahol először kívülről megtekintettük a Kultúrpalotát. Kristóf és Dani bemutatta az épület, a Kecskeméti Városháza és Ifjúsági Otthon hasonlóságait, a majolika cserepek, a közös építészek, szecessziós stílus és a népi építészeti jegyek összehasonlításával. Ezután belülről is megcsodáltuk, a folyosók üveglakain híres magyarok (Jókai, Kossuth, Liszt, Munkácsy) portréját. A tükörteremben Róth Miksa üveglakain székely népballadák és erdélyi életképek keltek életre, melyeket részletesen is megismertünk. A terem két végében két eredeti velencei tükör állt. Következő állomásunk a Tordai sóbánya volt, amíg utaztunk megismertük a Tordai hasadék keletkezésének történetét. A sóbánya bejárata kívülről egy félkör alakú üveg kupola. Lépcsőn indultunk a bányába, ott nagyon friss volt a levegő és kellemesen hűvös. Bence és Viktor a só keletkezését ismertették. Megtudtuk, azt is, hogy a só a légúti, a bőr, a reuma, az idegrendszer és a magas vérnyomás betegségekre milyen jótékony hatással van. Közvetlenül megfigyeltük a természetben előforduló sót, sokan meg is kóstolták. Kisebb csoportokban indultunk lefelé, kezdetben széles és csúszós volt a lépcső, majd egyre szűkebb. Amikor leértünk a lépcsőn ott volt egy óriáskerék. Sokan pingpongoztak, teniszezték. Volt fából készült híd, fa kiülő és csónakázási lehetőség. Miután körbe néztünk elindultunk felfelé a lépcsőn, mert a lifthez nagyon hosszú sor állt. Miután felértünk elmentünk egy pizzázóba ebédelni. Ezután a Tordai hasadékban egy rövid túrát tettünk. Megtudtuk a hasadék keletkezésének történetét és legendáját. A túránkat az úgy nevezett „Fekete Madonnáig” tettük meg, amely egy sziklafal volt, nem tudtunk oda menni mivel az Aranyos folyó előtte csordogált. Amikor a Szent László patkója alatt voltunk akkor László pénzeket kerestünk. A legenda szerint Szent Királyunk a kunok előli menekülése során a szétszórt kincseket kővé változtatta Isten segítségével és így a magyar vitézek nem törődtek a pénzzel, a hely neve pedig egy másik László mondából származik: amikor a magyarok menekültek a kunoktól az akkor még Tordai hegyen László imádkozott és a hegy a lova után ketté vált és az utolsó lépése a lónak nyomot

hagyott a sziklán. Kolozsváron a János Zsigmond Unitárius Kollégiumában vártak minket, ahol először bemutatták az iskolát, megnéztük a termeket és a természettudományi kiállítást is. Ezután csoportokba rendeződtünk a kolozsvári diákokkal és az ő segítségével indultunk a városnézésre. A feladatlap kérdéseit, utasításait követve megnéztük a Bánffy-palotát, Sárkányölő Szent György szobrot, Mátyás szülőházát, a Szent Mihály templomot, Mátyás szoborcsoportot, a Szabók bástyáját. Végül minden csapatnak maradt ideje, hogy elmehessünk fagyizni. Jó volt megismerkedni erdélyi fiatalokkal. Ezután elindultunk az utolsó szállásunkra ami egy diákokthoz volt, megvacsoráztunk és vacsora után még egy kicsi játszás, beszélgetés után elaludtunk.

5. nap

Reggel a kolozsvári diákszállóról 8:30-kor indultunk el. Összepakoltuk a cuccainkat, és elindultunk Körösfőre, ahol egy református templomot néztünk meg. Ezek után a kirakodóvásáron tudtunk vásárolni. Második megállónk a különlegesen szép, ódon hangulatú épületekkel tűzdelt Nagyvárad volt, amit a századfordulón Pece-parti Párizsnak neveztek. Építésze ma is őrzi a kor különböző stílusainak keverékéből áradó varázsát. Feladatlapunk Nagyváradról készített felülnézeti térképének segítségével kellett megkeresnünk a már megismert épületeket. Hamar kiderült melyik csapat megfigyelőképessége volt a legjobb. Ezután buszba szálltunk és elindultunk Nagyszalontára, ahol a Csonka toronyban található Arany János Emlékmúzeumot tekintettük meg. Az épületet a törökdúlás után ide telepített hajdúk építették, s verseiben nemcsak Arany, hanem barátja, Petőfi Sándor is megemlékezett róla. Az eredetileg védelmi célokat szolgáló torony építését 1636-ban fejezték be. Arany János költészetének ismerete alapján meghatározható volt a való élet közelségéből bepillantani az író privát szférájába. A toronyba való beléptünkör, a bejárat feletti domborműbe vésve, az író Toldi szerelme című verséből idézett néhány sora fogadott bennünket, mely utalás az I. Rákóczi György erdélyi fejedelem által 1635-ben, az Arany családnak adományozott nemesi címre, s az ehhez járó címerre:

„Zárt sisakon, s pajzson kézbe' kivont kardú
Nagyfalusi Arany, szalontai hajdú.”

A recsegő, ropogó lépcsőkön menvén felfelé, az első emeleten Arany János személyes iratai, oklevelei tárultak elénk, olyan személyes tárgyaival övezve, mint például a kalapja, vagy a kedvenc fotelje, amelyben 1882 októberében hunyt el. A következő lépcsősor arra a szintre vezette fel a csoportot, ahol egy képgaléria is látható volt, fotóin Arany János ismert portréival. A harmadik emeleten tett látogatás során vehettük szemügyre a költő dolgozószobájának rekonstruált változatát, melyet néhány évvel Arany halála után a fia, Arany László által Szalonta városának adományozott költői hagyatékából állítottak össze, s ahová belépve ismét egyik versének idézete hozta megfelelő hangulatba a már amúgy is lelkes társaságot.

Így szól: „Nincs -e néki egy nyugalmas otthon,
Hol vidító, enyhe láng lobogjon.”

Itt megismerhettük az emlékszoba berendezésének részletekbe menő bemutatása során, milyen volt a költő íróasztala, széke, könyvespolca, vagy például az ágya. A feladatlap megoldása után az utolsó szinten végre egy kis játék is várt ránk. A rajzokkal díszített szobában kipróbálhattunk néhány Arany Jánoshoz kapcsolódó játékot. Egy esetben például kirakhattuk Toldit, minek során a kirakó elemeit mágnesek segítségével húzhattuk a helyére egy üveglapon keresztül. Az író verseihez kapcsolódó kirakózás mellett ügyességi játékokkal is próbálkozhattunk, amelyek között voltak iránytűs feladatok is a verseire történő utalásként. A múzeum bejáratánál pedig megkoszorúztuk Arany János szobrát, és Gergő felolvastott koszorús költőnk verseiből. Nagyszalonta egyik szépen zöldellő parkjában tartottuk meg azt az eredményhirdetést, melyet az 5 nap alatt meglátogatott erdélyi városokról szóló feladatlap kitöltése után került sor. Itt ismertették a versenyben elvégzett feladatok elkészítése során elért eredményeinket is. A sikeresen szereplő diákok csoportjai között az első két helyezettet díjazták. Az első helyezett a 7/c egyik csapata lett. A helyi motívumokkal díszített edények, melyek a tanulók nyereményei lettek, igazán felejthetetlen emlékeivé váltak a kirándulásnak, hiszen a díjazottaknak zsákbamacskaszerűen lehetett kihúzni a táskából. Rajtuk kívül a bennünket kísérő pedagógusok és a buszsofőrök is kaptak kerámiákat. Miután mindenkinek átadták a csak reá váró cserépedényt, kellően elegendő örömködés után elbúcsúztunk Tamás bácsitól indultunk a határ felé. A koraeste volt, mire Kecskemétre értünk, már mindannyiunk számára a régen várt találkozást hozta el a szeretteinkkel.

Értékelő óra

Az erdélyi kirándulás után eljött az idő, hogy ezeket a kalandokat együtt felidézzük, és elmondjuk, hogy kinek mi tetszett, milyen élményekkel gazdagodtunk. Az óra első felében megnéztük az utazáson készült képeket. Jó volt látni magunkat, hogy mennyi szép helyen jártunk-keltünk. Az óra második felében, csoportokra osztottak bennünket és minden csoport húzott egy helyszínt, amelyet az erdélyi kirándulásunk során meglátogattunk. A helyszíneken látottakat és történeteket csapattársaimmal közösen megbeszéltünk, melyeket egy nagy csomagoló papírra lejegyeztünk. Mikor mindenki elkészült, akkor kimentek a csapattagok a táblához és el kellett mondaniuk, hogy nekik azon a bizonyos helyszínben mi tetszett, milyen új dolgot ismertek meg, mi tetszett vagy nem, mi volt különleges számukra.

Útinaplót készítették:

Csernus Lilla, Kiss Luca, Csorba Laura, Deák Míra, Kocsis Virág,
Velkei Villó, Brückner Virág, Szatmári Fanni, Juhász Hanna, Rózsa Levente,
Gulyás Áron, Berekszászi Bence, Bójas Viktória, Kerekes Krisztina,
Fehér Lili, Bukta Balázs, Török Tamás